

Σημειώσεις για την Madleen (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το [αφοα](#) στις 10/06/25.

Περιεχόμενο

Σημειώσεις για την Madleen

Κατερίνα Σεργίδου

Διαβάζω ότι κάποι@ αντιμετωπίζουν την αποστολή των 12 ακτιβιστρ(ι)ών [και άλλες παρόμοιες τέτοιες αποστολές] (σημειώνω την πιο τραβηγμένη εκδοχή των επιχειρημάτων) προς τη Γάζα ως μια αφελή συμβολική κίνηση προνομιούχων δυτικών που έχουν την αυταπάτη ότι οι ζωές τους μετρούν περισσότερο από αυτές των Παλαιστίνιων επειδή είναι δημόσια πρόσωπα και ότι η πράξη τους στηρίζεται στην αφέλεια ή στην αυταπάτη ότι το Ισραήλ θα σεβαστεί το διεθνές δίκαιο.

Δίπλα σε αυτό το επιχείρημα εμφανίζεται και ένα ακόμη που λέει ότι αυτές οι κινήσεις μετατρέπουν την αντίσταση σε θέαμα για τους/τις πολλές θεάτριες που, αντί να βρίσκονται στον δρόμο, αρκούνται στο να καταναλώνουν την είδηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Δεν θα μπορούσα να διαφωνήσω περισσότερο. Όχι γιατί δεν υπάρχουν στοιχεία θεάματος σε κάθε πράξη πολιτικής ανυπακοής (πώς αλλιώς), αλλά γιατί δεν τους περνά από το μυαλό ότι οι άνθρωποι που χρησιμοποιούν το ίδιο τους το σώμα ως το μέσο για να διαδηλώσουν και να εκφράσουν πολιτική ανυπακοή (civil disobedience) τέτοιας κλίμακας γνωρίζουν ότι με «στρατιωτικούς όρους» θα χάσουν και γνωρίζουν επίσης από καιρό ότι το Ισραήλ δεν σεβάστηκε και δεν θα σεβαστεί ποτέ κανέναν κανόνα διεθνούς δικαίου, παγκόσμιας κοινωνικής κατακραυγής και τα λοιπά. Και το κάνουν παρόλα αυτά.

Η πολιτική ανυπακοή οφείλει να αποκαλύψει το μέγεθος της βίας, να υπενθυμίσει το δίκιο φτάνοντας σε στρώματα της κοινωνίας που έχουν συνηθίσει να «μαθαίνουν» με συγκεκριμένους όρους.

Σύμφωνα με τον ορισμό του Χάουαρντ Ζιν (1970): «Η πολιτική ανυπακοή είναι η εσκεμμένη, στοχευμένη παραβίαση του νόμου για έναν ζωτικό κοινωνικό σκοπό. Μπορεί όχι απλά να είναι δικαιολογημένη αλλά και να είναι και απαραίτητη όταν διακυβεύεται κάποιο θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα, και όταν τα νόμιμα μέσα είναι ανεπαρκή για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού. Μπορεί να πάρει την μορφή της παραβίασης ενός απεχθούς νόμου, της διαμαρτυρίας εναντίον μιας άδικης κατάστασης, ή της συμβολικής εφαρμογής του επιθυμητού νόμου ή της συνθήκης. Ενδεχομένως να θεωρηθεί τελικά νόμιμη, ενδεχομένως και όχι, λόγω του συνταγματικού ή του διεθνούς δικαίου, αλλά στόχος της είναι πάντα το κλείσιμο του χάσματος μεταξύ του νόμου και του δίκιου, σαν μια ατέρμονη διαδικασία ανάπτυξης της δημοκρατίας.»

Αυτό που κάνει την πράξη του πληρώματος τους στόλου ελευθερίας Madleen σπουδαία είναι η οργάνωση αυτού του ταξιδιού με τη γνώση ότι η κίνηση αυτή ούτε αρκεί για να σπάσει τον

αποκλεισμό, ούτε αρκεί για να φτάσουν στη Γάζα. Τη μάχη την δίνεις, ακόμα και αν ξέρεις ότι σε ένα επίπεδο είναι ήδη χαμένη, απλούστατα γιατί μετράς νίκες και ήττες σε διαφορετικά επίπεδα πολιτικού και ιστορικού χρόνου ή απλούστατα γιατί το σώμα σου χρειάζεται καμιά φορά να βρίσκεται στο ίδιο μέρος με την καρδιά σου ή γιατί έστω αυτό είναι το ιστορικό σου καθήκον.

Ίσως ακόμη ακόμη γιατί μπορεί να έχεις την πολυτέλεια ένα μικρό τμήμα του όποιου προνομίου σου να το χρησιμοποιήσεις για να επιστρέψουν ή να στραφούν πια τα βλέμματα στη Γάζα.

(Και όχι, δεν έχουμε όλ@ τη δυνατότητα ή το προνόμιο ούτε να βρεθούμε στο πλοίο, ούτε καν στα σύνορα Αιγύπτου-Παλαιστίνης).

Σίγουρα ό,τι και αν έχεις στο μυαλό σου το ερώτημα έχει ήδη τεθεί στην κοινωνία που αφήνεις πίσω: «Εσύ τι μπορείς να κάνεις off camera; Από τη δική σου θέση προνομίου ή/και επισφάλειας; Σε ποιο βαθμό μπορείς να δυσκολέψεις τη θέση της κυβέρνησης στη δική σου χώρα; Αυτόν ακριβώς τον χαρακτήρα είχε η βιντεοσκόπηση των μηνυμάτων «αν βλέπεις αυτό το μήνυμα σημαίνει ότι έχουμε συλληφθεί» πριν συμβεί το αναμενόμενο.

Έχοντας πει αυτά, χρειάζεται να πούμε πως: όχι δεν αρκούν ούτε το Madleen ούτε οι πορείες προς τη Γάζα για να σταματήσουν τη μεγαλύτερη γενοκτονία που έχει ζήσει η ανθρωπότητα, αλλά αρκούν για να μπορέσει η ανθρωπότητα για λίγο ακόμη να ακούσει το όνομά της. Ή με τα λόγια των επιζώντων της Γάζας προς το Madleen:

«Από την πολιορκημένη Γάζα, σας γράφουμε όχι για να παραπονεθούμε, αλλά για να πούμε: Είμαστε ακόμα εδώ. Κάθε κύμα που σε μεταφέρει προς εμάς είναι μια σπίθα ζωής σε αυτή τη μεγάλη νύχτα. Δεν επιδιώκουμε έναν ευγενή θάνατο, αλλά μια φυσιολογική ζωή, ένα παιδί που κοιμάται γεμάτο, μια μητέρα που δεν φοβάται τους ξαφνικούς βομβαρδισμούς. Η παρουσία σου σημαίνει ότι ο κόσμος δεν μας έχει ξεχάσει, ότι κάποιος πλέει για τον πόνο μας, αντιστέκεται στην απομόνωσή μας. Κι αν μην φτάσετε εσείς σε εμάς οι καρδιές σας το έχουν ήδη κάνει. Από τη Γάζα, από εκείνους που ακόμα περιμένουν τη ζωή».

Υ.Γ Αντιλαμβάνομαι ότι όταν η αφύπνιση έρχεται αργοπορημένα μπορεί να γίνεται εξοργιστική. Τον Οκτώβρη του 2023, ήμασταν πολύ λίγες και λίγα. Οι ίσες αποστάσεις έφταναν μέχρι τις γραμμές μας και δικούς μας ανθρώπους, στους δικούς μας χώρους που ριζοσπαστικοποιήθηκαν μέσα στη φωτιά των γεγονότων και μέσα από μια πιο «ανθρωπιστική» προσέγγιση. Όταν ζητούσαμε οι εκδηλώσεις μας, και τα βιβλία μας, και τα μαθήματά μας να είναι αφιερωμένα στην Παλαιστίνη ακούγαμε ότι τα συνθήματα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την αποικιοκρατία είναι ξεπερασμένα.

Αν κάτι έχουμε να κρατήσουμε από αυτή τη διαδρομή είναι πως μέχρι ο κόσμος να μάθει νέες μεγάλες λέξεις εμείς θα πολεμάμε (και) με τις παλιές by any means necessary. Οι διαδρομές για να αλλάξουν οι συνειδήσεις είναι πολλές αλλά σίγουρα όλες περνάνε μέσα από τη Γάζα.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Παλαιστίνη](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2025](#), [αφρα](#), [Κοινότητα Αγώνα \(Ομάδα\)](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afao:madleen>

Last update: **2025/08/01 10:06**

